

PREU: 15 CENTIMS

PREUS DE SUSCRIPCIO
 En Barcelona . . . . 2 ptas. trimestre
 Fóra ciutat . . . . . 2 . . . . .
Los suscriptors del interior reben las obras del folletí encuadernadas

FUNDADORS
 Joan Brú Sanclement
 Joseph Ximeno Planas
 Director-Propietari
 F. Dalmases Gil

Redacció y Administració
 Ronda de S. Pere, 19 y 21, 1er. 1ª
 (Bussó á 1ª escala)

✦ En preparació lo número de primer d' any ✦
 Escullidas firmas. — Primer folletí de LA FILLA DEL MARXANT

Sisé folletí de la aplaudidíssima sarsuela de gran éxit arreglada al catalá per D. Conrat Colomer

Quint folletí de la aplaudida comedia de gran éxit, de D. Jaume Capdevila

ELOR DE TÉ

LO SENYOR NADAL

Últim folletí de la aplaudida comedia
LA CIGALA Y LAS FORMIGAS
 per J. Blanch y Romaní.

Y segon folletí de la celebrada comedia en un acte

LO CAIXAL DEL SENY

Crónica

Nadals tristos.—Notas regionalistas.—En Moret.—Alfons Daudet.

Som á la diada més poética del hivern. La nit de Nadal, que la Iglesia y exuberants fantasias han ajudat á ferla arribar fins á nosaltres rodejada d' aqueixa aureola de gracia que li imprimí lo naixement del Fill de Deu, ha sigut sempre la festa major dels cors catòlics.

A sa manera la celebran per igual llogarets y grans ciutats: arreu s' entona la tornada

*Celebrém la vinguda
del Redemptor,*

que ve á ser un sospir que al unísono dona la humanitat en lo concert de la vida.

Aixís s' ha fet sempre y porta trassa de continuar aixís, pro ¡ay! cuántas veus han enmudit, que ahir gojosas eran de las primeras en disposarse á la gatzara ab que s' amenisan los cants de fé de la divinizada nit de Nadal.

Quántas mares ¡pobretas! ploran porque entre 'ls que tenen dret á repartirse son amor n' hi troban á faltar un que li robaren á despit seu per portarlo á defensar cosas que no coneix y que no li importan ni de molt lo que la tranquil·tat del seu cor y 'l benestar general de la familia.

Cohent sarcasme li resulta lo de: *Per Nadal cada ovella á son corral*, y resultat d' aixó, malaheix desde 'l fondo del seu cor als causants de sa desgracia y pensa singlotejant en lo felissos que foram si no 'ls coneguessim; si no 'ls haguessim conegut may.

Es alló, lo regionalisme es un partit que no sempre 's veu, pro que 's troba per tot arreu; especialment á las mares deuríam confiárlashi sempre 'l secret del remey que un día pugui conduhirnos al total restabliment de un mal que com en lo cas present ha anat llarch y ¡quíns bons fruyts s' en treurían si tots trevallessim á una!

Afortunadament cada día 's veuhen nous trevalls dels que ab constancia 's dedican á treurer la vena que tenen posada als ulls els que s' obstinan en cambiar son parer, tot y tocant las fatals consecuencias que 'ls hi porta 'l rutinarisme; afortunadament, repetim, periódichs y agrupacions, á mida de sas forsas, van treballant ab una constancia en alt grau favorable. Y tot es fer regionalisme.

S' ha publicat lo *Calendari Catalá* que ab tanta elegancia edita en Puigventós. Los cataláns

de bona mena deurían tenirlo tots, donchs poch á poch s' ha d' anar trencant la rutina d' emplear lo castellá pe 'ls usos de la vida.

L' Utrillo ha posat á la venda uns cartellets de molt bon gust artístich en que s' hi llegeix *No s' admeten las BONAS FESTAS en castellá*, destinats, com se comrent á posar en las tendas y magatzéms que tenen costum de donar propinas per Nadal.

L' idea ha sigut favorablement comentada.

M' entero de que 'n Moret ha dit que: «No 's possible governar un país qual llengua s' ignora.

»No 's fá progressar una industria y una agricultura que ab prou feynas se veuhen de lluny y per poch espay de temps.

»No 's pot administrar una colonia quals usos y costums se desconeixen.

»No cap reformar un poble en qual interior no 's penetra.

»Es impossible civilisar una rassa quan tot lo que forma sa essencia, lo llenguatje, los usos y las costums permaneix estrany á la rassa dominadora.»

Home, home; no 'ns queixém pas d' altra cosa 'ls catalans, sino de que 's practica ab nosaltres tot al revés de lo que diu.

Animis á donar forma á las ideas esposadas y no dupti que 's guanyará nostre apreci.

Entre mos grans amors literaris hi figuran en primera fila 'ls quentos y novelas d' Alfons Daudet.

La dallá de la Mort acaba de segar la vida del primer quentista francés.

Provenzal de naixensa, allí trobá las principals fonts de ahont ne tragué lo mellor de sas inspiradas obras. Lo naturalisme, comprés no á la manera de son mestre Balzac, ni de son company Zola, sino per son costat bonich y humanitari, fan que s' admirin sas creacions com modelos d' estética.

¿Sas obras més populars? Son moltes, pro las que per son mérit sobressurten son *Sapho*, *Nabab*, *Tartarin de Tarascon*, *Fromont major y Risler menor*, *Jack*, etc.

Comensá escribint en vers, essent la primera obra que lográ publicar al arribar á París, —ahont ha viscut la major part de sa vida,— un volúm de poesías titulat *Amoureuses*.

D. E. P.

VALERI SERRA BOLDÚ.

Teatro Catalá

LO FORJADOR

Monólech arreglat al catalá per J. M. Casademunt, estrenat en lo teatro Romea la nit del 15 de Desembre de 1897.

El senyor Casademunt, ha demostrat en l'arreglo de dit monólech dramátich á la escena catalana, gran habilitat.

L'obra resulta realment ab sabor de la terra é impresioná fundament al auditori.

Lo senyor don Enrich Borrás fou molt aplaudit en son desempenyo, en lo cual tingué que lluytar ab lo recort que á Barcelona hi ha de la execució de dita producció en italiá per l' eminent Novelli.—F. D. G.

LA PERRUCA DE LA SOGRA

Comedia en un acte, original de don Tomás Feliu, estrenada en lo teatro Principal la nit del 18 de Desembre de 1897.

La Perruca de la Sogra es una obreta escrita ab correcció y elegancia, que acaba ab un efecte cómich inesperat y de gran forsa, que per sí sol es suficient per decidí l' éxit de l' obra y garantirli una llarguíssima serie de representacions.—V. R.

LA BARONESA

Sarsuela en un acte, bilingüe, lletra de D. Joan Ribas Puigvert, y música de D. Joan Estrada Bonastre, estrenada la nit del 19 de Desembre de 1897 en la Societat «La Alianza» del Poble-Nou.

Encar que d' un argument de poca consistencia, poch lligat, y en el que hi han algunas escenas que resultan un xich fredas, no per aixó desagradá, donchs que la correcció ab que está escrita diu molt á favor de son autor, que sapigut es ho feya bé.

En la música sembla que qui l' escrigué siga molt aficionat á las imitacions, puig algún trós nos recordá altres composicions, alguna d' ella bastant coneguda; ab tot, mereixeren los honors de la repetició lo coro de nobles y 'l duo de D. Pancho y la Baronesa, que sens dupte son los dos bossins escrits ab més acert.

L'execució, que estigué á cárrech de la senyora Vila y los senyors Ventura, Ramisa, Elías (A) y Benet, fluxejá una mica; ab un poch més de precisió hauría tingut l' obra millor rellieu y haguera causat més bona impresió.—E. T. C.

JA ESTÁ DIT

Monólech original de D. Joseph Barbany (Pequet del Carril), estrenat lo dia 19 de Desembre en la Societat «Rafael Calvo».

Coneguda es la gracia d' en Barbany, y més aplicada en monólechs, que ha vist distingits y premiats en certámens públichs.

El que 'ns ocupa es un més dels bons que ha fet, plé d' ingeniosas ideas, que ab molta naturalitat recitá 'l Sr. Alavedra.

L' autor fou cridat ab insistencia.—E. V.

¡Tant de bé li ha fet Deu!

Mossén Badó, lo regent de Cabrera, prop de Cabrils, estava aquell matí recolzat dins del confessorari, enllestint absolucions, quan la porta de la iglesia s' obrí de bat á bat, y junt ab un raig de sol matinal, entrá rabent com una fletxa, en Sisó, lo noy del forn y escolá á ratos perduts.

—¡Mossén Badó! ¡Mossén Badó! cridá dirigitse al confessorari, tot ensopegant ab los peus de las penitents. Diu la senyora Tresona que hi vagi desseguit, que hi ha carta *santificada* de la Bana....

—¿Carta certificada de Cuba?...

—Justa!... Aixó volia dir.

—Fillas mevas perdonin... digué mossén Badó en veu baixa á las donas qu' esperavan tanda... ¡Lo primer es lo primer!

Y ab tota lleugeresa que li permetian sos setanta anys, 's dirigí precedit del baylet, á la casa Rectoral.

En efecte; lo carter estava allí esperantlo ab un plech lacrat, lo qual entregá á Mossén Badó, tant prompte com aquet, ab ma tremolosa, li firmá 'l rebut...

* * *

—¡Las ulleras!... ¡Las ulleras! fou la primera paraula que digué lo sacerdot bon punt lo carter passá 'l llindar de la porta.

—Las té demunt del escriptori, digué la senyora Tresona. ¿Vol que las hi porti?...

—No... no cal. Ja hi vaig jo.

Y endinzantse per la rectoría, s' assegué en lo vell silló de baqueta; 's colocá las ulleras y decididament obrí la carpeta tot barbotejant: —Bonas ó malas son noticias de 'n Pauhet... ¡Tal siga per Deu!

Lo plech era una comunicació ab un sello que deya:

Ejército de operaciones de la Isla de

Cuba. Batallón de Cazadores de Bailén, Peninsular, n.º 1.

L' escrit s' explicava aixís.

Reverendo Sr. Cura Párroco de Cabriels.
(Barcelona)

Muy Sr. mio: En el dietario de este Batallón del corriente año y con la fecha de ayer, se lee lo siguiente:

Habiendo salido de facción fuerzas de las

este Batallón traslado á V. para su cumplimiento.

Gibara, 10 de Noviembre, de 1897.

El Capitán secretario, *Vázquez.*

* * *

Mossén Badó quedá més de mitx hora aclofat en son silló de baqueta, ab lo cap ensorrat demunt de son pit... Resava.

Quan alsá la venerable testa, las llágrimas queyan fil á fil de sos ulls y entre sanglots anava dihent:

—Tot siga per Deu!... Pobre Pauhet!... Pobre minyó!... Sense pares, sense ningú, mes qu' aquest pobre vell y anar á morir tant lluny!... Jo que l' havia vist creixer al meu costat desde que quedá orfe!... Jo y la Tresona, que li havíam fet de pares!... Y tan aixerit que pujava!... Primer escolanet al meu costat... després, ja més gran, volgué treballar al vapor... Allí l' hauríam fet home... ¿Y la Llucietta?... té rahó que no 'n sab res, res, pobrisona!... ¡Quín disgust tindrà, tant que s' estimavan!... ¡Oh, y se li ha de dir!... ¡Tresona... Tresona!

—¿Qué passa, Mossén Badó?

—Una mala noticia; en Pauhet es mort.

—Válgam Deu!...

—Mirat, digas á n' en Sisó que s' arriví á casa la Llucietta tot seguit, ¡que vingui volant!

* * *

—¿Qué mana, Mossen Badó? feu la Llucietta entrant á poch en la Rectoría.

—Acostat, bona minyona, y preparat á escoltar una trista nova... He tingut carta de Cuba...

—¡Sí, ja ho sé!... Ja m' ho ha dit en Sisó tot venint... ¿Qué diu qu' en Pauhet es mort?...

—Sí, filla meva, ha deixat d' existir!...

—Ay, pobre de mí!... quína desgracia!

—Ja ho pots dir!... ¡Tant que us estimavau!

—Y tal. Ja ningú m' estimará com ell.

—Filla meva, jo també l' estimava... Resignació y fássis la voluntat del Senyor! Mirat, aquí envían aquets diners per la seva familia. Com de familia no 'n tenía y com nosaltres, pobres vells, res necessitém, son per tú... Prénlos... y recordat sempre del pobre Pauhet!

—Gracias, Mossen Badó.

La Llucietta doná mitja volta cap á la porta, mes de sopte, com repentsanse, ab lo rostre ja més asserenat torná envers lo sacerdot y entre vergonyosa y manyaga li digué:

2.ª y 3.ª compañías al mando del comandante Fuentes, alcanzaron al enemigo en

Caimanes y después de un ligero tiroteo declaróse éste en vergonzosa fuga, no sin que antes muriera gloriosamente el soldado de la 2.ª Pablo Rocafort Martí, cuyo cadáver fué recogido y se le dió cristiana sepultura en el mismo lugar del combate.

Al participar á V. tan infausta nueva para que traslade á la familia del infortunado Rocafort, por acuerdo de la oficialidad del Batallón, de quien fué el héroe especialmente querido por sus excelentes dotes, le acompaño en moneda española sus alcances, ahorros y masita, en total 20 pesos duros, que se servirá entregar á su más próximo allegado.

Lo que de orden del M. I. Sr. Coronel de

—Escolti, Mossén Badó..! ¡Una cosa li volia dir de passada!...

—Tú dirás, filla meva.

—De diumenje en vuyt, voldriam que ns' anés la *primera*.

—¿Y ara, qué dius, boja?...

—Sí; ab l' heréu del Molí. A casa ja ho volen!...

—Pero, que t' has locat? ¡Tot just mort en Pauhet!... ¿Per qué no esperéu un xich?...

—Es que no pot ser, pare!... Es que... ¡Já me 'n confesaré... Escoltim... ¡Soch molt desgraciada!...

Y caigué de genolls al peu del sacerdot.

—¡Sí!... afegí Mossen Badó. De diumenje en vuyt, t' anirà la *primera*, dona falsa y perjurat!... Pero porta aquets diners... ¡no 't perteneixen!... ¡Vesten en nom de Deu, y qu' ell te perdoni!

* * *

—Ay, Mossén Badó, del cert es mort en Pauhet?...

—¡Sí, Tresona! ¡Tant de bé li ha fet Deu!

—¿Per qué, pare?

—Perque... vés, no t' ho puch dir. Es un secret de confessió!... Digas al nunci qu' escampi la veu de que dissapte hi haurá bona almoyna á la Rectoría. Els pobres serán 'ls únichs heréus de 'n Pauhet...

—Pobre Pauhet!...

—Ditxós d' ell qu' es al cel... ¡Tant de bé li ha fet Deu!

MARIÁN ESCRIBI FORTUNY.

Servey de fora

VILANOVA Y GELTRÚ.—S' anuncia per demá 'l debut d' una companyia d' ópera italiana en quina llista de noms hi figuran los d' apreciats artistas.

Lo programa de la funció que celebrá 'l «Círcul Católich» el diumenge á la nit el formaban las produccions *Las calsas de vellut* y *Embolichs*.

Respecte á la carta d' aquell *senyor* corresponsal... crech que li donariam massa importancia contestant-li. Los ilustrats lectors de LO TEATRO REGIONAL m' inspiran un respecte que 'm priva de abaixarme fins á contestar cosas tan insustanciales.—C. F.

Opiném del mateix modo. LA REDACCIÓ.

VICH.—Diumenge 5 del corrent en lo teatro del «Centro Industrial» s' hi representá 'l bonich sainete *La estació de la Granota* y una sarsueleta castellana acabant la festa ab un lluhit balt de societat.

Lo dia 12 s' hi posá en escena la comedia *Las carbassas de Montroig* y la sarsuela *R. R.* que igual que 'l diumenge anterior hi guanyaren molts aplausos las Sras. Estevez y García y Srs. Echeda, Buixó, Subirana, Ferrer, Serra Guasch y el noy Mora.

Lo mateix dia en la «Juventud Católica» s' hi representaren *Catalunya, Un cas com un cabás* y *Com més serém més riurém* que agradaren molt.—J. S.

REUS.—En «El Alba» s' hi representá 'l diumenge passat las pessas *L' amor es cego* *Lo diari ho porta* y *Entrar per la finestra* que foren molt aplaudidas per la distingida concurrencia que omplia 'l local.—S.

MANRESA.—La companyia de 'l Sr. Llonch, continúa representant obras castellanas.

En la cervecera *Beti-Jai*, hi ha debutat un quadro dramátich compost de joves aficionats d' aquesta ciutat.

'S posá en escena l' aplaudit monólech, *Mestre Olguer*, desempenyat pe 'l Sr. Sala.—J. C.

SABADELL.—La companyia Guzman-Alvarez ab cooperació de la tiple Sofia Romero obté molts aplausos cada dia. L' empresa conta ab tots tres teatros als quals reparteix las funcions. Ab tot aixó no crech que 'n surti beneficiosa.

«Asociació de Católichs»: En l' elegant teatro d' aquesta societat s' hi ha representat lo preciós drama *El Cura de aldea* y la bonica pessa *Embolichs* los quals joves actors feren bona cullita d' aplausos.

Per l' any nou tenen en cartera vuyt obras per estrenar de las quals tenim noticias favorables.—J. F.

SITGES.—Després del ball del diumenge á la tarde lo quadro dramátich de *El Renaixement*, posá en escena la celebrada pessa *Sebas al cap* que fou molt aplaudida.—O. S.

PARIS.—Al «Theatre de la Renaissance» tingué lloch el estreno de *Mauvais Berger* obra en 5 actes de Octave Mirbeau. L' obra obtingué molts aplausos sobressortin en l' execució Mm. Sarah Bernhardt.

Le Peur du Carnet de Jean Drault es un bonich quadret-cómich que representa un diputat que té pó que son nom se trobi en lo famos carnet d' Artón, lo corruptor del Panamá. Los *quid-proquos* que conté la comedia foren aplaudits y crech que lo cartell del *Grand Guignol* anunciará *La peur du Carnet* algun mesos.

Al «Theatre de la République» la reprise de *La Closserie des Génets* de F. Soulie fou molt ben rebuda.—FAUST.

NOVAS

Lo distingit autor dramátich D. Joseph M. Arnau, ab motiu de la representació de *Las tres alegrias*, verificada en la funció que 'l 8 del corrent se celebrá en la vila de Sant Celoni en obsequi de nostre company D. Joseph Ximeno Planas, ha comunicat á dit *senyor* que, no sols cedía lo dret de la representació aquella, si que també, en lo succesiu, lo de las demás obras sevas qu' es posin en escena en qualsevol teatro ab motiu de celebrar funció en obsequi de nostre company.

Felicitém el *senyor* Ximeno per tan honrosa deferencia, com també agraheim de cor l' acció en vers lo simpatic desterrat, feta per lo reputat autor de *La mitja taronja*, *Donas*, *La pubilla del Vallés* y moltas més joyas prehuadas de la nostra escena.

Publicions catalanescas á punt de surtir.

Catalonia y *La Nova Catalunya*, la primera de Barcelona y de Reus la segona.

Un dia de pluja en bicicleta

per A. Utrillo

1—En Pepito qu' ha sortir à donar un passeig fora de la ciutat, nota ab espant que comensa à ploure de valent.

2—Mes una idea salvadora se li presenta, y desligant la man-
ta se hi aixepluga dessota.

Abduas revistas 's proposan un fi de gran estima. Fomentar y difundir la llengua catalana y donar traduccions dels mellors treballs estrangers.

Si com pensém, *La Nova Catalunya* es continuació de la que ab tanta honra publicá nostre valent company de causa 'n Joseph Aladern, té ja dita revista una reputació ben guanyada.

S' anuncia pe 'ls primers dias d' any nou y deu constar de 20 planas de text.

Avant y bona sort.

L' autor dramátich D. Juan Ventura Rodríguez, té entregat per estrenar dintre poch, un drama titulat: *Mariquilla*. L' estreno 's verificará en lo Teatro Principal de Gracia, corrent el dessempenyo á carrech de la companyia que tant magistralment dirigeix lo reputat primer actor D. Antón Labastida.

GRACIA.—Societat coral «L' Aurora».—El dia 12 del corrent se posá en escena en aquest teatro la producció en tres actes *Riallas y plorallas*, baix la direcció, que fou molt acertada, del Sr. Badia, En quan al dessempenyo, resultá bastant passador, distingintse, no obstant, per lo malament qu' ho vá fer, l' actor encarregat del paper de *Tinent*.

El diumenge passat, baix la direcció del mateix senyor Badia, se posaren en escena las tres obretas següents: *Una casa de dispesas*, *Cel rogent* y *R. R.* las quals obtingueren una interpretació molt recomenable. Sols en la sarsueleta *R. R.* 'l tenor recitá bastant malament, si bé cantá ab bastant acert.

LIRICH.—En aquet teatro s' hi doná per alguns estudiants, lo diumenge passat, una funció á benefici de las victimas dels ayguats de Valencia. Los aficionats y 'ls de la comissió d' obsequis, eran cataláns, los organizadors foren casi tots cataláns, y á pesar d' aixó es representá en castellá y 's tocá entre viscas á Espanya, l' himne sarsueler... Ab cuanta rahó es queixaba nostre company Sr. Escriu en sa última *Crónica*.

La funció del diumenge pe 'ls cataláns de cor resultá una rialla sarcástica dirigida á nostres germans del Ampurdá.

CENTRO CORAL «LA UNIÓ».—Lo dissepate, dia 11, s' hi representá 'l preciós drama *La taberna*, que fou molt celebrat.

En lo dessempenyo hi sentiren molts aplausós quans hi prengueren part, especialment lo director senyor Bertral.

LLUISOS DE S. PAU.—Amalia, 38.—Lo diumenge, dia 12, s' hi representá un drama clássich castellá y una pantomima. A propósit de las representacions de pantomimas trobém que se n' abusa per ser una societat católica.

CLUB CHIQUE.—A benefici del conserje s' hi representá entre altrás obras, *Cel rogent* estrenántshi 'l monolech *Conflictu entre dos deberes*, que fou del agrado de la concurrencia.

Guanyaren molts aplausos en las obras posadas en escena la Sra. Casajust, Srta. Pellicer y Srs. Mestres, Botey, Puig, Convalia y Tomás.

Próximament estreno d' el monólech *Tot per la sogra!* original de D. Enrich Giménez.

CIRCOL TRADICIONALISTA.—(S. Martí).—En contra lo qu' era d' esperar, l' execució donada 'l dia 8 al drama *Lo port de salvació*, fou bona tant per part de la Srta. Madreni, com dels Srs. Casals, Sirvent, Minguet, Mora, Rabassa y Subirós.

La companyia infantil posá en escena la sarsueleta *Setze jutjes*, que divertí molt á tota la concurrència essent un dels días que sortí del local més satisfeta.

Las euras del mas y Tal hi vá qui no s' ho creu, son las produccions que van representarse dissapte passat á la nit en aquet circol. Molt poqueta cosa resultá en conjunt l' execució que 's doná á tant bellas obras, en las que la senyoreta Oliva y lo senyor Minguet, feren grans esforços per poguer sortirne ayrosos.

Pe 'l diumenge tingueren lo mal acert d' escullí una obra que porta 'l nom d' un conegut plagiari, en la que hi estigueren molt bé la Sra. Oliva y los senyors Minguet, Mora, Vidal, Pujadas y Escolá, no aixís lo Sr. Sunyer que feu lo protagonista, á qui faltá molt la energia per presentar com cal aquell paper.

Acabá la festa ab la xistosa pessa de Campmany y Pahissa *A pel y á repel*, en lo que la senyora Oliva y los Srs. Marqués, Pujadas y algún altre hi feren las delicias del públich que nō més feu que riurer en tota l' obra.

TEATRO CERVANTES.—(S. Martí de Provensals).—Diumenge á la nit tingué lloch la inauguració de la temporada, posant en escena per la companyia que dirigeix lo senyor Rojas lo grandió drama *Guzmán el Bueno*, que tingué una inmillorable execució, sobresortint las Srtas. Perez y Amigó y lo mencionat senyor Rojas y Forquet que trevallaren molt bé.

La bona interpretació donada á la pessa *Indicis*, distraqué molt á la nombrosa y escullida concurrència que celebrá de debó los xistes de tant bonica producció.

SOCIETAT «LA ALIANZA».—(S. Martí de Provensals).—A benefici del pianista de aquesta societat, don Joan Estrada, sigué posat en escena diumenge passat á la nit, la divertida sarsuela de 'n Colomer y 'n Fando, *Verdalet pare y fill del comers de Barcelona*, en la que hi estigueren molt acertats quans la representaren, sobresortint lo Sr. Claramunt que trevallá molt bé.

També cantaren las societats corals «La Lira Martinense» y «La Blanca papellona de Barcelona», que dirigeix lo mencionat Sr. Estrada essent totas dos molt aplaudidas.

Acabá la funció ab l' estreno de *La Baronesa*, de la que parlém en la secció corresponent d' aquest número.

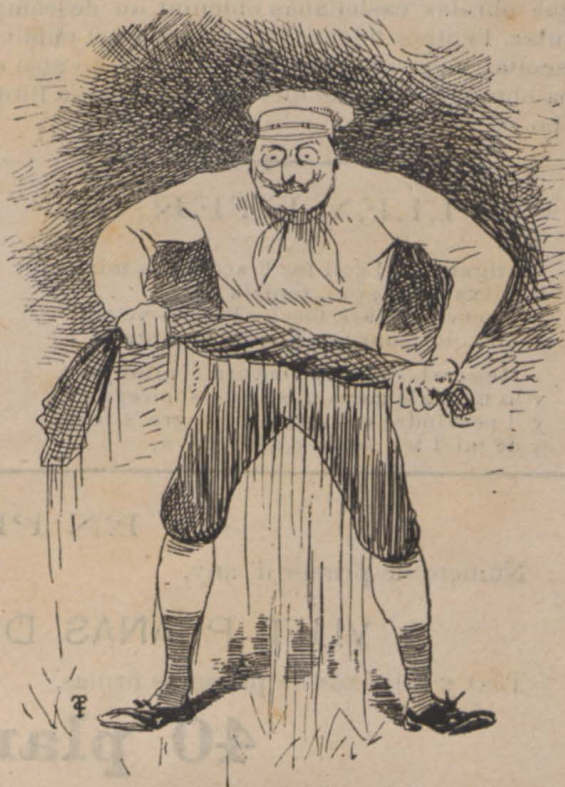
OLIMPO.—Lo dissapte passat s' hi doná una funció á benefici del pianista Sr. Bas.

En lo programa hi figuraba la sarsuela *Las dos estrellas*, estrenada lo mes de Septembre en «La Rialla».

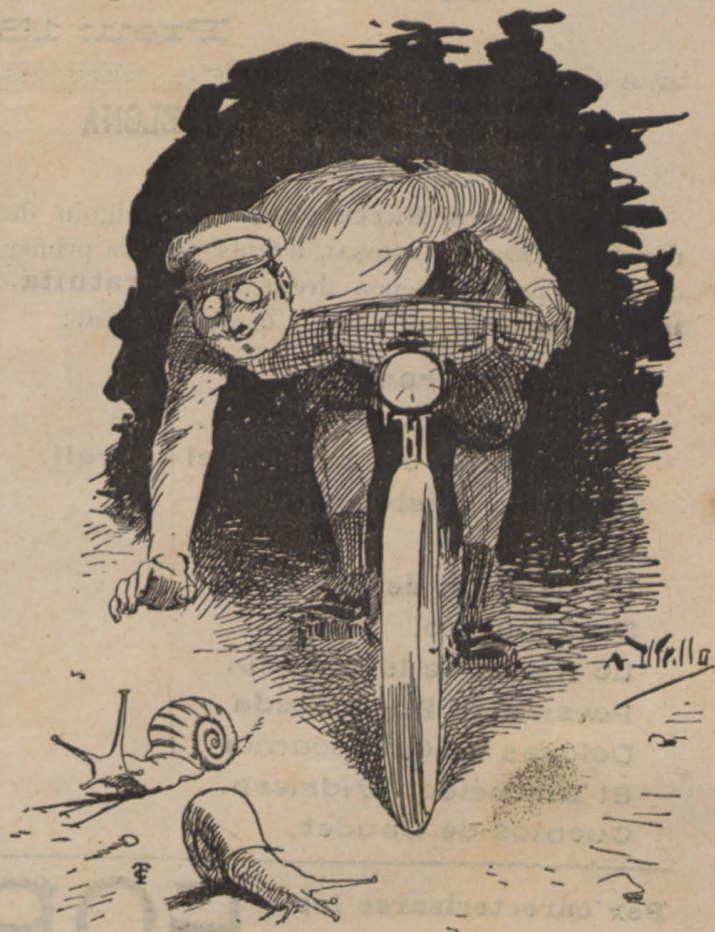
Di' aixó, s' en van per terra las suposicions que contra tal obra 's feyan en lo saló de descans.

ASSIÁTICH.—Una colla de tranquils representaren lo *Cuan Tanorio de Llamp-brochs* essent molt aplaudits y obsequiats.

—**RAFAEL CALVO.**—A més del estreno quina res-

8—Escorre luego la manta.

4—Y ja á la cap vesprada, se serveix de la llum del fanal per poder agafar cargols sense cap amohino.

senya va en altra part s'hi representaren diumenge dugas obretas castellanas obtenint un dessempenyo regular. Fentnos fidel eco de l'opinió del públich que l'escolta, aconsellém al Sr. Saura que no posi en escena obras castellanas que 's veu de massa lluny que no ho es.

LLEY ETERNA

Lligantme 'l coll los braços teus mirava la ditxa ben aprop, tenirla creya,
y 'l pervindre ara fosch allavors veyá!
d'un color sonrosat que m' encantava.

Més tart, quan la ventura s' allunyava
y lo mon als meus ulls ja no somreya,
y 'l pervindre enfosquintse negre 's feya
y de mí 'l teu amor 's deslligava,

¡Llamp de Deu! vaig sentir com se fonía
aquella llum hermosa qu' enlluherna
al home que rodeja la ventura;

pero afanyós buscant nova alegría
vaig sapiguer qu' ¡ay Deu! per lley eterna
penas d' amor, un altre amor las cura.

JOAN OLIVA BRIDGMAN.

CORRESPONDENCIA (1)

P. J. La conversa no té lance pe 'ls nostres llegidors. La tarjeta es poca cosa.—Riu de Roca. Es mansoya, pero mirarém d' encabirli.—J. Niepce. Un de nostres redactors prepara 'l mateix treball en prosa... Adémés 'ls versos de vosté fluixejan.—Joan Cadira. No serveix.—Vicentó. Va bé.

ARGOS.

(1) Crítica y consulta gratuita sobre assumptos literaris.

EN PREPARACIÓ

Número de primer d' any.

VUIT PLANAS DE SUPLEMENT LITERARI

Text y dibuixos de primeras firmas.

40 planas de folletí

Primer folletí de

LA FILLA DEL MARXANT

Preu: 15 céntims

ALS SUSCRIPTORS DE BARCELONA

Tots els que a **Barcelona**, se suscriguin de nou a Lo TEATRO REGIONAL, avants del dia primer de Janer próxim, tenen dret a triar, **gratuitament**, tres obras entre las de la següent llista:

- Lo Dijous Gras.
- La primera a Barcelona,
- Mestre Jan ó l' honra del treball.
- La carta misteriosa.
- A Milan.
- Lo triomph de la veritat.
- Don Joanico.
- Lo Marit de la difunta.
- Poesias de Espronceda.
- Doloras de Campoamor.
- El Licenciado Vidriera.
- Cuentos de Daudet.

Tots els que lo día primer d' any próxim siguin suscriptors a **Barcelona** de Lo TEATRO REGIONAL, rebrán ab lo segón número de lo mes de Janer, un exemplar de l' obra de Melitón González (Pablo Parellada):

LA BASILIA

Arreglo al castellá de lo aplaudit sainete de don Angel Guimerá,

LA BALDIRONA

Tenim en estudi un regalo per nostres suscriptors de fora de Barcelona, que anunciarem próximament.

Per carecterisarse los
llapis

FORTON

Son los millors

Preu: 3 pessetas

Imprenta de MARIANO GALVE, Avinió, 18, interior.—Barcelona.

200/159

